

Smíšená výuka jako výzva

PETR DOŠEK

Žijeme v divné době. Naše životy řídí malý, okem neviditelný vir. Zasahuje do všech částí našeho bytí. Mění naše obyčeje a zvyklosti. Dokonce je obrací úplně na ruby. Kdo z nás v dětském věku nechtěl mít dva roky prázdnin? Kolik z nás snilo o tom, že jim samotný „školský ministr“ zakáže vstup do budovy školy? Kdo by si kdy pomyslel, že se děti budou těšit do školy! Školské sci-fi? Ne bohužel realita.

A pojďme ještě dál. Bratři Čapkové si jistě ani nepomysleli na to, že roboti budou v centru tzv. malé revize rámcových vzdělávacích programů českého vzdělávání. Vinton Gray Cerf netušil, když v roce 1974 poprvé vysloví slovo internet, jak důležitý to bude nástroj pro vzdělávání za necelé půl století. Žádného teoretika pedagogiky a didaktiky nikdy nenapadlo, že součástí učitelského řemesla bude výuka na dálku.

Již v době před koronavirem se ukazovalo, že určité skupiny dětí by uvítaly možnost **virtuální přítomnosti ve výuce**. V té době obtížně řešitelný problém. Žáci, kteří se podrobili náročným lékařským zákrokům nebo kterým psychický stav neumožnil návštěvu školy, se ocitli mimo školní kolektiv. Také děti, jež měly možnost rozvíjet svůj umělecký nebo sportovní talent, mohla klasická školní docházka „brzdit v rozletu“. I žáci, kteří museli z různých důvodů pobývat blíže neurčený čas školního roku mimo svou školu (např. kvůli zahraniční pracovní cestě rodičů) víceméně přerušili kontakt se školou.

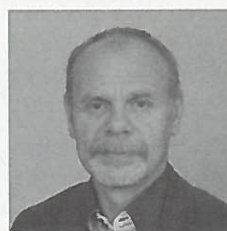
Optimistické rčení, že všechno špatné může být i v něčem dobré, potvrzuje i současná doba. Více než jindy si každý, kdo je spjat se vzděláváním, uvědomuje, že je nutné nastolit čas změn. Takovou změnou může být i **tzv. smíšená výuka**. Tedy výuka části třídy prezenčně a části distančně. Žáci, kteří se výuky nemohou z jakýchkoli důvodů účastnit prezenčně, se mohou připojit pomocí nově vyvinutého zařízení pro tento způsob výuky. Paní učitelka na velkoplošné obrazovce vidí děti, které pracují např. z domova. Děti pomocí zařízení pro smíšenou výuku sledují dění ve třídě. Na svém monitoru mají sdílenou stejnou práci, jakou mají děti ve třídě. Mohou spolupracovat se svými spolužáky na společných projektech. Navzájem se vidí a mohou se domlouvat. Ze třídy vše koriguje paní učitelka.

První reakce dětí jsou vesměs pozitivní. Pravdou je, že úplně první hodina u druháčků byla ve znamení údivu a vzájemného

mávání do kamer. S každou další hodinou se zařízení stává součástí třídního inventáře. Rodiče tuto možnost výuky vítají. Je pravda, že malé děti v prvopočátku potřebují částečnou technickou podporu rodičů, ale starší žáci, kteří jsou již na distanční výuku dostatečně adaptovaní, připojení zvládnou samostatně.

Novou technologii se musí naučit ovládat také vyučující. Po první hodině paní učitelka prohlásila, že se cítí jako horník po šichtě. Zařízení je nutné do výuky zakomponovat. Po dalších několika vyučovacích hodinách se technika stala přirozenou součástí výuky. A paní učitelka s úsměvem svou práci přirovnala k televizní relaci o předpovědi počasí.

V posledních týdnech zařízení osířelo, podobně jako všechno ve školách. Všichni věří, že se tolik očekávaný návrat dětí do škol blíží. Podobně jako při jarním návratu ho budou doprovázet obavy některých rodičů z možné nákazy jejich dětí nebo z testování. V takovém případě by mělo být dítě z docházky vyloučeno. Pomocí smíšené výuky je však možné, aby ani takový žák nezůstal mimo kolektiv svých vrstevníků. Díky zařízení pro smíšenou výuku bude i vzdělávání takových žáků jednodušší. Nebude zatěžovat pedagoga, protože se žák přihlásí do běžné hodiny. A výuka bude efektivnější, protože bude přímo vedena pedagogem. Rodiče žáka tak nebudou nuceni přebírat odpovědnost za výuku svého potomka.

Mgr. Petr Došek, ředitel ZŠ Velvary

WEBINÁŘ

více na www.pasparta.cz

Jak řešit obtížné situace ve škole – kazuistický webinář, již 18. 5.